

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 375/2012,

2. mai 2012,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 885/2006, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses makseasutuste ja teiste organite akrediteerimise ning EAGFi ja EAFRD raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega

EUROOPA KOMISJON,

tagada, et asjaomane liikmesriik suudab kõnealuse määruse artiklis 27 osutatud kuludeklaratsiooni esitamisel võtta arvesse selliste otsuste finantstagajärgi.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 42,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 6 lõike 1 punkti e kohaselt peavad liikmesriikide akrediteeritud makseasutused tagama, et nende tehtud maksete dokumente säilitatakse viisil, mis tagab nende jätkuva terviklikkuse, kehtivuse ja loetavuse. Selleks et kajastada info- ja kommunikatsioonitehnoloogia arengut, mis võimaldab toetusetaotluste tõendavate dokumentide turvalist ja kulutasuvat elektroonilist säilitamist, peaks liikmesriikidel lubama toetusetaotluste tõendavate dokumentide pigem elektroonilist kui paberkandjal säilitamist. Kui siseriikliku õiguse kohaselt on riigisisese kohtumenetluse aluseks olevate tehingute tõenditena lubatud kasutada elektroonilisi dokumente, peaks liikmesriikidele seda võimaldama. Elektroonilisi dokumente tuleks vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 885/2006 ⁽²⁾ kaitsta rahvusvaheliselt tunnustatud turbestandardite kohaselt samal viisil nagu makseasutuse säilitatavaid muid dokumente, et tagada nende kättesaadavus komisjoni kontrolli jaoks sellisel kujul, mis vastab täpselt paberkandjal originaaldokumentidele.

(2) Kui kulud on tehtud liidu eeskirju rikkudes, teeb komisjon määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõike 1 kohaselt otsuse liidu rahastamisest välja jäetavate summade kohta. Vastavuse kontrolli menetluse tõhususe ja tulemuslikkuse huvides peaks komisjonil olema võimalik jätta käsitlemata juhtumid, mille puhul tema uurimistulemuste põhjal võib järeldada, et vastavad eeldatavad maksimumsummad ei ületa 50 000 eurot ja 10 % vastavatest kuludest.

(3) Selle tagamiseks, et määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklite 30 ja 31 kohane otsuste tegemisega seotud menetlus EAFRD valdkonnas oleks tõhus ja läbipaistev, on vaja

(4) Võttes arvesse asjaolu, et liikmesriigil võib olla tõsiseid finantsraskusi, mis on tingitud rahvusvahelise majanduskeskkonna olulisest halvenemisest, peaks komisjonil olema võimalik edasi lükata mahaarvamisi liidu rahastatud sellistest kuludest, mis on tehtud liidu eeskirju rikkudes, kui asjaomane liikmesriik seda taotleb. Mahaarvamiste edasilükkamist kuni 18-kuuliseks perioodiks tuleks võimaldada ka sellistele liikmesriikidele, kes seda taotlevad ja kes saavad rahalist abi vastavalt nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 332/2002 (millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem), ⁽³⁾ nõukogu 11. mai 2010. aasta määrusele (EL) nr 407/2010 (millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism), ⁽⁴⁾ 7. juunil 2010. aastal allkirjastatud Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi raamlepingule ning 11. juulil 2011. aastal allkirjastatud Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingule. Edasilükkamisotsusest kasu saav liikmesriik tagab, et mahaarvamisi põhjustanud puudujäägid, mis endiselt eksisteerivad otsuse tegemise ajal, kõrvaldatakse sellise tegevuskava alusel, mis on koostatud komisjoniga konsulteerides ja millest nähtuvad selged edusammud. Kui sellisest edasilükkamisest kasu saav liikmesriik ei suuda tegevuskava alusel kõrvaldada puudusi, mis järelikult põhjustavad liidu eelarvele täiendavat finantsriski, peaks komisjon proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt tühistama oma otsuse mahaarvamiste tähtaja edasilükkamise kohta.

(5) Määrust (EÜ) nr 885/2006 tuleks seepärast vastavalt muuta.

(6) Põllumajandusfondide komitee ei ole oma eesistuja määratud tähtaja jooksul arvamust esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 885/2006 muudetakse järgmiselt.

⁽¹⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 171, 23.6.2006, lk 90.

⁽³⁾ EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

1) Artiklile 9 lisatakse lõige 5:

„5. Lõigetes 1 ja 4 osutatud tõendavad alusdokumendid peavad olema komisjonile kättesaadavad paberkandjal, elektrooniliselt ja/või mõlemal viisil.

Dokumente võib säilitada üksnes elektrooniliselt sel juhul, kui asjaomase liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt on riigisisese kohtumenetluse aluseks olevate tehingute tõenditena lubatud kasutada elektroonilisi dokumente.

Kui dokumente säilitatakse üksnes elektrooniliselt, peab asjaomane süsteem vastama I lisa punkti 3 alapunktile B.”

2) Artikli 10 lõikes 2 asendatakse teise lõigu teine lause järgmiselt:

„Komisjon lahutab kõnealuse summa sellisest esimesest maksest või liidab summa sellisele esimesele maksele, mille kohta liikmesriik on esitanud kuludeklaratsiooni pärast seda, kui määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 30 kohane otsus on vastu võetud.”

3) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 3 lisatakse neljas lõik:

„Ilma et asjaomase liikmesriigi jaoks kaasneks finantstajajärgi, võib komisjon mis tahes etapil lõpetada menetluse, kui ta eeldab, et lõikes 1 osutatud uurimise tulemusel kindlaks tehtud mittevastavuse võimalikud finantsmõjud ei ületa 50 000 eurot ja 10 % vastavatest kuludest või tagasi nõutavatest summadest.”

b) Lõike 4 teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„EAFRD puhul teeb komisjon liidu rahastamisest mahaarvamise maksest, mille kohta liikmesriik on esitanud kuludeklaratsiooni pärast seda, kui määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 kohane otsus on vastu võetud.

Komisjon võib liikmesriigi taotlusel pärast konsulteerimist põllumajandusfondide komiteega siiski otsustada:

- a) määrata mõne teise tähtaja mahaarvamise tegemiseks või lubada tagasimakseid teha ühe või mitme osamak-sena lähtuvalt määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 kohaselt vastu võetud rakendusakti lisatud mahaarva-mise tähtsusest või
- b) lükata kuni 18-kuulise perioodi lõpuni alates otsuse vastuvõtmisest edasi kõikide kõnealusel perioodil ette-nähtud mahaarvamiste tegemine ning lubada samal ajal pärast edasilükkamise lõppu teha mahaarvamisi maksimaalselt kolme võrdse aastase osamaksena sellis-tele liikmesriikidele, kes saavad rahalist abi vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 332/2002 (*), nõukogu määrusele (EL) nr 407/2010 (**), 7. juunil 2010. aastal allkirjastatud Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi raamle-pingule või Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamisle-pingule.

Kolmanda lõigu punktis b osutatud edasilükkamise perioodi ei saa pikendada ning sama liikmesriigi puhul ei saa võtta vastu täiendavat otsust edasilükkamise luba-mise kohta. Edasilükkamisotsusest kasu saav liikmesriik tagab, et mahaarvamisi põhjustanud puudujäägid, mis endiselt eksisteerivad otsuse tegemise ajal, kõrvaldatakse sellise tegevuskava alusel, mis on koostatud komisjoniga konsulteerides ja millest nähtuvad selged edusammud. Kui liikmesriik ei suuda tegevuskava alusel puudujääke kõrval-dada ning kui tulemuslikkuse näitajate alusel tehakse kindlaks, et heastamiseetme edu ei ole piisav või võetud meetme tulemus ei ole rahuldav, tühistab komisjon proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt oma otsuse mahaarvamiste tähtaja edasilükkamise kohta.

(*) EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

(**) ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avalda-mist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. mai 2012

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO